

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

545. Qvæ beneficia reserventur per regulam 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

super Chok. quod quo ad retentionem secundi soleat quandoq; Papa dispensare ob merita personæ, vel tenuitatem proventuum (cujus dispensationis clausulas ibidem refert) in quo casu dicta reservatio, uti dictum ante, suspenditur.

17. Inducit insuper dicta *Extravagans* præter vacationem & reservationem utriusque beneficij inhabitatatem perpetuam personæ (nimurum quæ cum secundo beneficio retinere intendit primum) tam ad Ordines, quam ad quævis alia beneficia obtinenda. Porro notandum, quod & ipsa hæc *Extrav.* exprimit, per Ordinarios, de quibus in illa, intelligi Episcopos, in quorum diecesis beneficiæ hujusmodi, vel eorum aliqua aut ipsi, qui ea dimittere debent, existunt & commorantur: debentaque hi ipsi Ordinarii, quamprimum poslunt, de beneficiis istis tam dimissis quam perditis (quia non dimiserunt, adeoque ipso jure illis privati sunt) Sedem Apostolicam certificare, ut hæc de iis disponere possit. Item, quod beneficia Ecclesiastica, quomodo cuncte nuncupata, illa hic dicantur curam animarum habere, quæ parochias habent, in quibus cura animarum, non per vicarios perpetuos, sed per rectores aut ministros ipsorum beneficiorum, vel eorum temporales vicarios exercetur. Item quorū ministris ratione beneficiorum hujusmodi competit visitare, inquirere, procuraciones recipere, censuras infligere, & ab his absolvere, vide Pith. de *prob.* n. 342. ubi etiam numeris antecedentibus & consequentibus alias refert *Extrav.* beneficiorum reservatorias.

Questio 544. Reservationes illæ contentæ in binis illis Extravagantibus, fundate nimurum in affectione beneficij incompatibilis cum priori, vel etiam in intentione retainendi simul prius habitum, vel in quo provisio facta contra decreta Trid. ut intrent, qualiter probandum sit factum, ex quo illæ resultant, ab eo, qui hujusmodi beneficia reservata impetrat à Papa?

R. Espondeo, debere ab illo clarè & perspicue deduci, & plenè justificari factum illud, propter implicitum præjudicium alterius. Lott. cit. q. 30. n. 7. Garc. p. 11. c. 5. n. 42. & 43. citans pro hoc aliquot claras Rotæ decis. Et hinc, si impetrat beneficium tanquam vacans ob affectionem alterius incompatibilis, minimè juvari per testes ex publicâ voce & famâ, aliâ probatione semiplenâ, Lott. ibid. n. 8. Nec satis exit probare factum affectionis, nisi etiam certificet perceptionem fructuum. Lott. n. 9. Garc. n. 44. juxta Rotæ decisionem, quam tamen ait, non videri sibi veram, si requiratur actualis perceptio fructuum. De cetero bene justificato hujusmodi affectionis facto, plenè intrant reservationes hujus regulæ. Lott. n. 24. Neque etiam excusari posse, qui asseditus fuisset incompatible per affectionem de facto; ne stultus videatur melioris conditionis quam sapiens; cum possessio injusta & perperam accepta in odium capientis habetur pro justa & legitima. Lott. n. 25. & 26. Hoc ipsum tamen, nempe affectione de facto, seu iniuste capta possessio non est sufficiens ad inducendum effectum execrabilitatis, seu reservationem inducandam per *Extrav.* Execrabilis, ita ut sic amissum censeatur utrumque beneficium; ut enim sit locus dictæ *Extrav.* exigitur in specie, ut quis contendat retinere primum. Lott. n. 27. citans Cassad. Lap. Rot. &c.

PARAGRAPHVS V.

De reservationibus contentis in regula secunda & tertia.

Questio 545. Quæ beneficia reservantur per regulam secundam?

1. R. Espondeo reservantur primò Ecclesiæ Patriarchales, Primariales (qua vox majoris lucis gratia, nimurum ut expressæ Ecclesiæ Primate, seu primariales comprehendenderunt, adjecta fuit modernis regulis, dum in antiquioribus non reperitur, ait Chok. ad reg. 2. n. 7. qui scriptis ad regulas cancell. editas à Paulo V. ut ipse in rubricâ regularum) Episcopales, nec non omnia virorum monasteria, valorem annum 200. florinorum audi communis astimatione excedentia (quæ excellsum in literis exprimi voluit hæc regula) quomodo cuncte vacantia, & imposterum vacatura.

2. Circa quod notandum Primò, hanc reservationem induciam ad vitandas discordias, contentiones & lites, quæ ex electione canonicorum orabantur, Castrop. p. 18. n. 2. Secundò reservari has Ecclesiæ majori cum latitudine, quam reserventur per *Extrav.* ad regimen & regulam primam, dum ibidem reservata non sint, nisi quatenus vacaverint, Castrop. ibid. ex Azor. p. 2. l. 6. c. 30. q. 10. Tertiò, intelligendam reservationem hanc de monasteriis non quibuscunque, sed iis solùm, quæ monachis destituta, vel solita dari in commendam, dicta aliâ Consistorialia; ed quod de its consistorialiter per viam scedula provideri solent. Chok. ad hanc reg. n. 20. citans Gomes. in fine q. 45. de Surrog. collitig. Mandos. ad hanc reg. q. 3. n. 3. Germou. de indul. Card. S. regularia. n. 7. Castrop. n. 3. citans insuper Azor. ubi ante. c. ult. n. 10. & Gonz. gl. 51. n. 50. & 59. Quartò hæc reservatione non derogari juri, quod habent Reges, sive ex privilegio, sive ex consuetudine ad nominandum seu praesentandum in dictis Ecclesiæ, Garc. p. 5. c. 1. n. 219. citans Rebuff. in pr. 3. part. signature n. 64. Covar. præt. qq. c. 36. n. 2. & 6. Castrop. loc. cit. n. 2. citans Barb. de pot. Ep. p. 3. alleg. 57. n. 85.

3. Secundò reservantur dignitates & beneficia omnia spectantia ad collationem, presentationem, electionem, & quacunque aliam dispositionem Primitum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Abbatum aliorumque quorumcunque collatorum ac collaticum, secularium & regularium, quæ post dictorum collatorum obitum, aut Ecclesiæ monasteriorum, vel aliarum fuerum dignitatum dimissionem, amissionem, vel privationem seu translationem, vel alias quomodo cuncte, utque ad præfitionem successoris in eisdem Ecclesiæ, monasteriis, dignitatibus, Apostolicâ auctoritate faciendam, adeptamque ab eodem successore pacificam possessionem vacant, & vacabunt imposterum.

4. Circa quod notandum primò, hanc, ut sequentem contentam in hac regula reservationem, esse induciam à Pio V. quam postmodum alii ipsius successores laudarunt, & regulis cancellaria à se editis inseruerunt. Chok. ad hanc reg. n. 8.

5. Secundò Notandum, extendi hanc reservationem quoque ad ea beneficia, quæ jure devoluta spectabant ad Episcopum, Archiepiscopum &c. reservantur enim hæc regulæ beneficia quomodolibet spectantia ad collationem Episcopi; terminus autem ille quomodolibet viderur comprehendere non

non solum pertinentia ad collationem Episcopi iure proprio, sed & jure devoluto. Castrop. loc. cit. n. 7. ex Garc. p. 5. c. 1. n. 256.

6. Tertio extendi illa ad beneficia vacantia post renuntiationem Episcopatus ad missam à Papa, & post translationem ad alium Episcopatum, etiam antequam talis Episcopus notitiam habeat admissa sua renuntiationis, aut facta translationis sui; eo quod licet, dum dictam notitiam non habet, pergere possit administrare Episcopatum, beneficia tamen conferre nequeat, cum haec inter frumentus Episcopi numerentur, qui à die admisso renuntiationis vel translationis Episcopo non debentur. Garc. loc. cit. n. 246, & ex eo Castrop. loc. cit. n. 6. ait tamen Garc. n. 245. hoc ipsum non habere locum in beneficiis simultaneis collationis divisae per turnos vacantibus in turno Episcopi, durante penes illum administrationem Episcopatus, usque ad notitiam admissa renuntiationis vel translationis, eo quod alias pertinenter ad collationem Capituli.

7. Quartò sic limitandum, ut non intret, ubi collatio beneficiorum spectantium alias ad collationem Episcopi, sede Episcopali vacante, spectaret ad alium, & non reservaretur successori futuro; cum haec regula non intendat tertio præjudicare. Garc. cit. c. 1. n. 244. citans Rot. in una Gerundensi beneficii. 31. may 1600.

8. Quinto sic limitandam hanc reservationem, ut ipsa mera habet regula, & declarant Castrop. n. 4. Garc. loc. cit. n. 22. 9. Barbus. ubi ante. n. 90. ut non intret, dum provisio dictorum beneficiorum non spectat integrè & privativè ad Archiepiscopos, Episcopos &c. sed v.g. præsentatio vel electio fit penes alios, & confirmatio, vel institutio penes Episcopum; dum provisio est penes Episcopum & simul apud alium, v.g. Capitulum non enim tunc beneficia dicta censentur reservata, si vacante Sede Episcopali, Abbatico, vel sic quoque juri alterius, quam Ordinarii derogetur, quod pontifex non intendit, dum solum jus quod Ordinarii illis morientibus, renunciantibus, amittentibus suas Ecclesiæ competebat, avocare sibi velit. Unde etiam in casu, quo provisio beneficiorum (dum ea pertinet ad Episcopum & Capitulum) divisæ est inter Episcopum & Capitulum per turnos, ita ut uno mense provideat Episcopus, altero Capitulum, reservatum non est beneficium vacans vacante Episcopatu, non solum tunc, quando turnus spectaret ad Capitulum, sed etiam ubi is spectaret ad Episcopum; eo quod in hoc casu, deficiente Episcopo, succedat jure proprio Capitulum in collatione talis beneficii; quia jus illud conferendi beneficium jure communi Episcopo & Capitulo unicum & indivisum est, & solum ex concordia exercitium dividitur per turnos; adeoque deficiente Episcopo, jus integrum in Capitulo radicatur, & sit in reservatione beneficiorum pertinentium ad provisionem Episcopi tale beneficium comprehendendi nequit. Garc. loc. cit. n. 235. (ubi etiam num. sequentibus, potissimum n. 238. pulchre explicat, qualiter proprietas juris in dicto casu maneat indivisa, & Capitulum Sede vacante utatur jure suo. Item n. 243. qualiter provisiones tum factæ à Capitulo, Sede vacante, neutrius turnum consumant, aut alterent.) Chok. ad reg. 2. n. 13. Castrop. loc. cit. n. 5. citans pro hoc Gonz. gl. 45. n. 49. Barb. alleg. 57. n. 90.

9. Contrarium dicendum (nimisrum intrare reservationem hanc, & reservatum esse beneficium tale vacans vacante Episcopatu) ubi etiam non

sunt exercitium, sed etiam ipsum jus conferendi divisum esset inter Episcopum & Capitulum, ut deficiente Episcopo, de eo providere nequirit Capitulum, sed ad futurum Episcopum spectaret. Castrop. ibid. Garc. n. 244. Barb. n. 90.

10. Quod si tamen ad Episcopum solum spectaret electio, nominatio seu præsentatio personæ, quamvis collatio seu institutio pertineret ad alium, vel etiam communis esset Episcopi & aliorum, adhuc intratram hanc reservationem, & esse tale beneficium vacans, Sede Episcopali vacante, reservatum Papa (sicut è contra, ut iam dictum, dum præsentatio vel electio pertineret ad alium, & confirmatione, vel institutio, vel collatio ad Episcopum, non intraret haec reservatio) tenet Garc. loc. cit. n. 230. & 231. Ie. quod attendenda sit prima dispositio beneficij. Item intrare reservationem hanc, dum Episcopus habet conferre, non tamen sine consilio aut consensu alterius, tradit ibidem Garc. num. 233.

11. Sexto sic ulterius limitandam, ut non extendat se ad beneficia, quorum collatio spectat ad dignitatem aliquam, dum ea ipsa dignitas reservata non est Papa (pura quia non est prima post pontificalem, neque vacavit in membris reservatis) cum dicatur in regulari, vacanti usque ad provisionem successorum ad easdem Ecclesiæ, dignitates &c. faciendam auctoritate Apostolica. Castrop. n. 8. citans Garc. ubi supra num. 256.

12. Septimò sic etiam limitandam, ut dum dicatur in ea, quod reserventur beneficia vacanta tempore, quo vacat Episcopatus, & successor de novo provisus non capit possessionem; subintelligatur, nisi de novo provisus, sit Cardinalis; Cardinales enim ratione hujus supremæ dignitatis, providere possunt beneficia eò ipso, quod à Papa hac dignitate provisi sint, etiam absque literis ostensis, & capti illius possessione. Castrop. loc. cit. n. 4. ex Gonz. gl. 24. a n. 6. ait tamen Garcias n. 233. se valde dubitare, num non etiam comprehendantur Cardinales; cum regula 67. hanc comprehensionem videatur valde urgere.

13. Octavò, ut locum non habeat haec regula, tam quodad primam in Germania, utpote in qua per concordata (servatis tamea modificationibus in iisdem concordatis contentis) admittitur libera electio Archiepiscoporum, Episcoporum, Abbatum, & ad monasteria, etiam immediate subjecta Sedi Apostolica, nisi in casibus exceptis in Extray. ad regimen. hæc enim Extravagans ipsis concordatis infra est; quodad alias vero dignitates & beneficia quæcumque, tam regularia quam secularia (exceptis majoribus dignitatibus post pontificalem in Cathedralibus & principalibus in Collegiatis) reservar ea omnia sibi Papa in dictis Concordatis, dum vacaverint in membris Januarii, Martii, Maii, Julii, Septembri, Novembri. Item electi Episcopi aliqui collatores provident de beneficiis ad suam collationem spectantibus, dum ea vacare contigerit Sede vel dignitate vacante. Chok. ad hanc regulam. n. 2 & ex eo Pith. de prob. n. 347.

14. Sed neque regula hæc ligat Gallos propter similia concordata, vi quorum Rex nominare potest ad Archiepiscopatus, Episcopatus, Abbatias, monasteria; ita ut ea deinde Papa nominatis conferat. Chok. loc. cit. n. 18. qui etiam n. 3. ait, Regem Galliarum jure, ut vocant, Regaliam (quod est species quædam jurispatronatus excellentioris) vacante

Sede Episcopali, Ecclesia proventus administrare, beneficiaque ipso facto vel jure vacantia, quamdiu Ecclesia pastore suo viduata, conferre, fundareque se in hoc Gallos antiquissimam consuetudine, & Pontificum indulgentiam ac privilegio, ob ingentes donationes & fundationes Ecclesiarum ab eorum Regibus factas. citatque ibidem plures, qui de hoc Regalium jure scripserunt.

Questio 546. Quae beneficia reserventur per regulam tertiam?

1. Respondeo primò: reservantur omnes dignitates majores post pontificiales in Ecclesiis Cathedralibus, etiam Metropolitanis & Patriarchalibus, nec non valorem 10. florinorum auri communis estimatione excedentes principales in Collegiatis Ecclesias.

2. Circa quod observandum primò, quod dum dicuntur reservari omnes dignitates majores in Cathedralibus, & omnes principales in Collegiatis, Tò omnes respiciat pluralitatem Ecclesiarum, non verò pluralitatem dignitatum majorum vel principalium ejusdem Ecclesia, esto plures sint in eadem Ecclesia, qua sint & vocentur majores vel principales. Ita ut reserventur, etiam si sit unica dignitas major in Cathedrali, & principalis in Collegiatâ. Garc. p. 5. c. I. n. 264. Castrop. p. 19. n. 13. citans Barb. de potestate Episcopi. alleg. 57. n. 200. & Gonz. gl. 21. n. 7. Quod si tamen in eadem Ecclesia essent duas vel plures dignitates aquae pricipia ac principales, omnes censemur hanc reservationem comprehensa; cum non appareat ratio, cur potius unam, quam aliam afficiat. Garc. ubiante. n. 201.

3. Secundò observandum, intrare hanc reservationem in dictis Ecclesiis, esto in iis non sit, nisi unica dignitas. Garc. n. 267. Castrop. n. 4. Lott. l. 2. q. 33. n. 30. dicens, hanc sententiam hodiecum esse receptiorem & tenendam. citant hi tres Simon. q. 85. n. 4. Gonz. gl. 9. §. 4. n. 18. & Rotam in una Turritana Abipresbyteratus. 7. Maij 1574. contra Gomes. de expectativis. n. 46. & Zerol. in pr. P. 1. V. dignitas. §. 1. Mandos. Card. Felin. Milis. & alios, quos citat Chok. ad hanc reg. n. 24. plura pro hoc argumenta citat Simonet. cit. q. 85. n. 5. 6. 7. licet enim Tò major, & Tò principalis utpote termini comparativi, sapè supponant positivum, respiciantque alia, respectu quorū majoritatem & principalitatē habeant, sapè tamē non nisi propositivo accipiuntur, uti & terminus ille primogenitus, ut pulchre declarat Parladorus l. 1. r. 7. quotidian. c. 7. & Alciat. in l. illa verba. & l. proximus. de verb. signif. non enim sumuntur tam positivè, quam negativè, ut sensum habeant: illa est suprema & major dignitas, quā nulla major est. Castrop. loc. cit.

4. Tertiò notandum, quod si prima dignitas unita est Capitulo, non subjacer huic reservationi; quia vi unionis quasi consopitur, & reputatur, ac si non esset; proinde dignitas, quā in ordine ei succedit, reputabitur prima, & huic reservationi subjacebit. Garc. n. 269. citans pro hoc Rot. in Verdu. Diaconatus. 9. Marij. 1580. Castrop. n. 5. citans Barb. n. 102. Riccium &c.

5. Quartò observandum, simili ratione, ubi prima seu major ex concurrentibus dignitatibus est expers reservationis, puta, si esset de jure. Laicalis, majoritas hac nihil penderetur, quo minus ei in ordine ad effectum hujus reservationis succederet altera. Lott. l. 2. q. 33. n. 34. citans aliquot Rotar. decisi.

6. Quinto observandum, ut dignitas subjaceat

reservationi, debere esse actu, & non solum in potentia primam; sic casu quo dignitas aliqua erecta vel evencta esset in primam sub conditione aliqua, quā tempore illius dignitatis neicum erat purificata: Item si esset erecta in primam seu maiorem, habendam pro tali non nisi post mortem obtinentis nunc primam non subjacebit huic reservationi. Garc. n. 257. citans Gonz. gl. 5. n. 58. Castrop. n. 2. qui etiam addit, procedere, licet in erection adjecta sit Clausula: ex nunc prout ex tunc: cùm clausula haec, eti efficax sit ad retrotransendum effectum à die data, hoc intelligendum tamen non sit, nisi quando conditio purificata. Addit tamen Garz. n. 258. & ex eo Chok. l. c. n. 22. quod, si tamen dignitas talis, quā tempore vacationis neicum erat prima, ante provisionem verò effecta est prima (qua forte jam implera conditio, vel mortuus est, qui dignitatem alias primam obtinebat) adhuc fore subjectam huic reservationi; uti & è converso, dum dignitas, quā modò actu est prima, post vacationem impotiter definiet esse prima, & ipsa adhuc comprehendit hanc reservationem. Garc. n. 259.

7. Sextò notandum, quod, eti dignitas aliqua Ecclesia Cathedralis ibidem non sit major, si tamen in Collegiata aliquam haberet præminentiam & jurisdictionem, adhuc subjecta sit huic reservationi, quia absolute est prima in Collegiatâ. Garc. n. 260. Castrop. n. 2. citans Gonz. & Barb. Lott. l. 2. q. 33. n. 22. & sic expressè habent ipsa verba hujus regulæ, quæ per modum appendicis eidem posteriori Innocentio VIII. Pontificis adiacecerunt, ut videre est apud Chok. ad hanc regulam, num. 16. ubi etiam quod locum non habeat haec regula in Germania, ubi vi Concordatorum ordinario jure de illis dignitatibus providendum per illos inferiores, ad quos collatio, provisio, præsentatio, electio, seu quælia dispositio spectat. Similia habet ad reg. 8. n. 3, quæ, si accipientur de dignitatibus in Cathedralibus post pontificalem majoribus & principalibus in Collegiatis, patet id manifestè falsum esse, cum expressè in Concordatis Germaniæ in §. item placet. sub finem, excipientur haec dignitates, & Pontifex eas sibi reservet. vide Engels ad tit. de prab. n. 50. Pirk. ad tit. cundem. n. 362. nisi tamen Ecclesia aliqua de super speciale induitum Apostolicum habeantur v.g. Salisburgensis & Augustana eligendi Præpositum, ut Pirk. ibid. Quod si autem accipientur de iis dignitatibus, ad quas in memorata appendice adiecta extenditur haec reservatio majorum dignitarum etiam Cathedralium & principalium in Collegiatis, ad eas dignitates, quæ, eti non sint majores in Cathedralibus, ex Apostolica tamen Sedis indulgentia, vel ordinaria auctoritate, aut consuetudine præscripta, vel aliæ quovis modo in Collegiatis Ecclesiis principalem præminentiam habere noscuntur, ut loquitur dicta appendix, verum est, quod haec appendix, seu haec regula quod ad hanc appendicem locum non habeat in Germaniâ; cum per Concordata his dignitatibus provideatur jure ordinario perillos inferiores, ad quos alii collatio, præsentatio, vel electio spectat.

8. Denique notandum ad dignoscendum, quā nam sit major vel principalis dignitas, ubi duas vel plures concurrunt, ante omnia spectandum, quid fuerit ab initio constitutum in creatione ipsius Ecclesiae aut dignitatis, ut, si de hoc liqueat, ab eo non sit recedendum. Lott. loc. cit. num. 31. citans Abb. c. de multa. de prab. num. 22. Casian. in Catal. gloria mundi. p. 4. confid. 41. Gamb. de auct. Leg. Selv. &c. addit.